

רע"פ 9937/16 - גיא קווין נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

רע"פ 9937/16

לפני: כבוד המשנה לנשיאה ח' מלצר

המבקש: גיא קווין

נ ג ד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשה למתן רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי מרכז-לוד (כב' השופטים ל' ברודי, ז' בוסתן וד"ר ש' בורנשטיין) מתאריך 04.12.2016 ב-עפ"ג 32879-08-16

המבקש: בעצמו

בשם המשיבה: עו"ד עילית מידן

החלטה

1. לפני בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי מרכז-לוד (כב' השופטים: ל' ברודי, ז' בוסתן, וד"ר ש' בורנשטיין), ב-עפ"ג 32879-08-16, בגדרו נדחה ערעורו של המבקש על גזר דינו של בית משפט השלום בראשון לציון (כב' השופטת ש' זמיר), ב-ת"פ 16669-05-15.

2. במסגרת גזר הדין הושתו על המבקש העונשים הבאים: 3 חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות; 6 חודשי מאסר על תנאי, למשך 3 שנים, לבל יעבור המבקש עבירות אלימות כלשהן, לרבות עבירת איומים או כל עבירה אחרת נגד שוטרים או עובדי ציבור; 4 חודשי מאסר על תנאי, למשך שלוש שנים, לבל יעבור המבקש עבירה של נהיגה פוחזת ברכב; קנס כספי בסך 1,500 ₪, או 10 ימי מאסר תמורתו; פיצוי כספי למתלונן בסך 2,500 ש"ח; פסילת רישיון נהיגה לתקופה של 3 חודשים ובמקביל, הפעלת פסילת רישיון נהיגה מותנית, שהוטלה על המבקש בת"פ 6922-06-13 בתאריך 06.04.2014 וכן פסילת המבקש מקבלת, או החזקת רישיון נהיגה לתקופה של 10 חודשים על תנאי, למשך 3 שנים, לבל יעבור המבקש עבירה לפי סעיף 338(א)(1) לחוק העונשין התשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין).

3. לצד בקשת רשות הערעור, הוגשה גם בקשה לעיכוב ביצוע עונש המאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות שהושת על המבקש. בעקבות האמור, הוריתי למשיבה להגיש תגובתה לבקשת רשות הערעור, והוריתי כי עונש המאסר בפועל לריצוי בדרך של עבודות שירות שהושת על המבקש, יעוכב עד למתן החלטה אחרת.

עתה אביא את הנתונים הנדרשים להכרעה בבקשה.

רקע והליכים קודמים

4. בתאריך 11.02.2016, הוגש כנגד המבקש כתב אישום מתוקן לבית משפט השלום הנכבד במסגרתו נטען כי בתאריך 18.11.2014 שוטר שעסק בפעילות אכיפה בנתב"ג (להלן: השוטר) הבחין במבקש נוהג במונית, וביקש ממנו להציג בפניו אישור יציאה משדה התעופה. בתגובה, כך נטען, המבקש החל בנסיעה פראית מן המקום ותקף את השוטר תוך שהוא עולה עם גלגל רכבו על כף רגלו הימנית של השוטר. לפי הנטען, כתוצאה מכך, נגרמו לשוטר חבלות בדמות נפיחות ואודם ברגלו הימנית. בכתב האישום המתוקן נטען עוד כי בנסיבות האמורות, התפתח מרדף אחרי המבקש תוך שימוש באמצעי כריזה, למרחק של כשני קילומטרים, ובגדר אירוע זה – המבקש סטה מנתיב לנתיב מבלי להישמע להוראות השוטרים.

במסגרת כתב האישום המתוקן – יוחסו למבקש עבירות של תקיפת שוטר בעת מילוי תפקידו (עבירה לפי סעיף 273 לִּחוק העונשין) ונהיגה פוחזת של רכב (עבירה לפי סעיף 338(א)(1) לחוק העונשין).

5. בתאריך 11.02.2016 בית משפט השלום הנכבד הרשיע את המבקש על פי הודאתו. באותו מעמד הודיעו המבקש והמשיבה, כי על פי הסדר הטיעון סוכם כי המבקש יישלח לשירות המבחן טרם שלב הטיעונים לעונש וכי במידה שיתקבל תסקיר חיובי בעניינו של המבקש – הצדדים יעתרו במשותף להטלת עונש מאסר על תנאי ולצידו צו של"צ בהיקף של 250 שעות, הפעלת התחייבות ברת הפעלה בסך של 1,500 ש"ח, פיצוי למתלונן בסך 2,500 ש"ח, הפעלת פסילת רישיון למשך 3 חודשים, ופסילת רישיון על תנאי.

6. לאחר קבלת התסקיר, ובטרם מתן גזר הדין, המשיבה הודיעה לבית משפט השלום הנכבד כי מאחר ולשיטתה, התסקיר שהתקבל בעניינו של המבקש הוא שלילי, היא איננה רואה את עצמה מחויבת להסכמות שהושגו

בהסדר הטיעון בעניין העונשים שיוטלו על המבקש, ומטעם זה היא מבקשת להשית עליו עונש מאסר בפועל לריצוי בדרך של עבודות שירות, לצד רכיבי ענישה נוספים.

7. בתאריך 14.07.2016, בית משפט השלום הנכבד גזר את דינו של המבקש לעונשים המפורטים בפסקה 2 שלעיל, לאחר שקבע כי מתחם הענישה ההולם לעבירות שאותן ביצע הנאשם, בנסיבות העניין, נע בין מספר חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות לבין 12 חודשי מאסר בפועל, לצד ענישה נלווית.

8. המבקש הגיש ערעור על גזר דינו של בית משפט השלום הנכבד. בערעורו, המבקש השיג על רכיב המאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות שהוטל עליו. טענתו העיקרית של המבקש בערעורו, היתה שבית משפט השלום הנכבד שגה שעה שהחליט לסטות מהסדר הטיעון שנחתם בינו לבין המשיבה. לטענתו, הצדדים הסכימו בהסדר הטיעון, אמנם בכפוף לקבלת תסקיר חיובי, לענישה מקלה בתיק.

המבקש טען עוד כי התסקיר שהוגש לבית משפט השלום הנכבד בעניינו לא היה שלילי, שכן בגדרו מופיעות גם נקודות חיוביות, מבחינתו של המבקש, וכי הוא הודה בעבירות שיוחסו לו והביע עליהן חרטה. לבסוף, המבקש טען כי הטלת עונש מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות תפגע במצבם הכלכלי של בני משפחתו, שאותם הוא מפרנס.

9. בתאריך 04.12.2016, בית המשפט המחוזי הנכבד דחה את ערעורו של המבקש, בקובעו כי מתחם הענישה שנקבע על ידי בית משפט השלום הנכבד הוא ראוי בהתחשב בנסיבות ביצוע העבירות בהן הורשע. בית המשפט המחוזי הנכבד קבע עוד, כי הגם שמלכתחילה ראוי היה שהסדר הטיעון יפרט פרמטרים שבהתקיימם ייחשב התסקיר כחיובי – התסקיר שהוגש בעניינו של המבקש הינו שלילי באופן מובהק. בית המשפט המחוזי הנכבד סיכם וקבע בהקשר זה כי בית משפט השלום הנכבד שקל בצורה מפורטת ומעמיקה את כל שיקולי הענישה וכי הוא לא מוצא לנכון להתערב בגזר דינו.

10. על פסק דינו של בית המשפט המחוזי הנכבד הוגשה בקשת רשות הערעור שבפני.

טענות הצדדים

11. במסגרת בקשתו, המבקש משיג על עונש המאסר בפועל לריצוי בדרך של עבודות שירות שהושת עליו. לטענתו של המבקש, שליחתו למאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות למשך שלושה חודשים, תשליך קשות על משפחתו, היות והמבקש לא יוכל לעבוד, וממילא להתפרנס, במשך תקופת עבודות השירות.

12. בתגובתה, המשיבה טענה, כי הבקשה איננה עומדת בקריטריונים שהותוו בפסיקתנו לצורך מתן רשות

ערעור, בשים לב לכך שעניינה של הבקשה הוא בחומרת העונש שהושת על המבקש, וזה איננו חורג, לשיטתה של המשיבה, ממדיניות הענישה הראויה בעבירות מן הסוג שבו המבקש הורשע. לטענת המשיבה, נסיבותיו האישיות של המבקש נשקלו ובאו כבר לידי ביטוי בהחלטותיהן של הערכאות הקודמות, ומשכך אין מקום להתערבות בית משפט זה בגזר דינו של המבקש ב"גלגול שלישי".

דיון והכרעה

13. לאחר עיון בבקשה, ובתגובת המשיבה לבקשה שהוגשה בהתאם להחלטתי מתאריך 21.12.2016, הנני סבור כי דין הבקשה – להידחות. אנמק בקצרה להלן את מסקנתי זו.

14. הלכה היא כי רשות ערעור ב"גלגול שלישי" תינתן רק במקרים מיוחדים, שבהם מתעוררת שאלה משפטית עקרונית, רחבת היקף וכבדת משקל, בעלת השלכות ציבוריות החורגות מעניינים של הצדדים הישירים להליך, או בנסיבות המעוררות חשש מפני עיוות דין, או אי-צדק חמור (ראו: ר"ע 103/82 חניון חיפה בע"מ נ' מצת אור (הדר חיפה) בע"מ, פ"ד לו(3) 123 (1982); □ 3901/16 דעיף נ' מדינת ישראל (05.06.2016); □ פלח נ' מדינת ישראל (12.12.2016)).

15. לאחר שבחנתי את הבקשה שלפני ואת תגובת המשיבה, סבורני כי היא איננה עומדת באמות המידה שנקבעו בפסיקה למתן רשות ערעור. הבקשה איננה מעוררת שאלה משפטית כבדת משקל, אשר חורגת מהעניין הפרטני, שכן היא ממוקדת בנסיבותיו הקונקרטיות של המבקש. כמו-כן לא ניכר חשש מפני עיוות דין, או אי-צדק חמור, אשר נגרם למבקש.

די בטעם זה, כשלעצמו, כדי לדחות את הבקשה שלפני.

16. למעלה מן הצורך, אציין כי גם לגופם של דברים דינה של הבקשה – להידחות. בפסיקת בית משפט זה נקבע, כי במקרים שבהם הבקשה מתייחסת רק לחומרת העונש, כבעניינינו, תינתן רשות ערעור רק במקרים מיוחדים, בהם מתגלה סטייה קיצונית ממדיניות הענישה המקובלת בעבירות דומות (ראו: רע"פ 3929/09 דהן נ' מדינת ישראל (16.08.2009); רע"פ 747/14 לוי נ' מדינת ישראל (11.02.2014); רע"פ 8399/15 קדוש נ' מדינת ישראל (19.05.2016)).

17. העונש שהושת על המבקש בעניינינו – איננו חורג ממדיניות הענישה הנוהגת בעבירות כגון אלו (ראו, למשל: רע"פ 1643/16 ביטון נ' מדינת ישראל (02.03.2016); רע"פ 31/15 אפרסמון נ' מדינת ישראל (20.01.2015)). דברים אלו אמורים בפרט נוכח התסקיר השלילי שהוגש בענייניו של המבקש, במסגרתו שירות המבחן הצביע על הקושי של המבקש ליטול אחריות על מעשיו.

18. זאת ועוד: העבירות שיוחסו למבקש בכתב האישום הנוכחי מצטרפות לשלוש הרשעות קודמות בעבירות

דומות שבגין אחת מהן הושת עליו צו של"צ בהיקף 140 שעות שאותו המבקש התקשה להשלים, וכן 25 הרשעות בעבירות תעבורה שבגין נשלל רישיון הנהיגה של המבקש 5 פעמים. הרשעות ועונשים אלה לא הרתיעו את המבקש מלחזור ולבצע עבירות נוספות.

19. נוכח כל האמור לעיל – הבקשה נדחת. הממונה על עבודות השירות ימסור תוך 30 ימים חוות דעת מעדכנת בדבר המועד והמקום המיועדים להתייצבות המבקש לריצוי עבודות השירות שנגזרו עליו, ולאחר קבלתה אוציא בהתאמה החלטה משלימה ויבוטל צו עיכוב הביצוע עליו הוריתי.

ניתנה היום, י"ט באדר התשע"ח (6.3.2018).

המשנה לנשיאה
